

Andere boeken
van Stijn Moekaars bij Clavis

**Beer en Bij
Toen in Herkenrode**

Tekst: Stijn Moekaars / Muziek: Ruben Appermont / Illustraties: Hiky Helmantel
Ta-boe! Stoute liedjes voor lieve kinderen

Credits muziek: zie achteraan

© 2017 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Omslagontwerp: Studio Clavis
Trefw.: liedjes, verhalen, stout zijn
NUR 275-282
ISBN 978 90 448 2412 4
D/ 2017/4124/170
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com
www.stijnmoekaars.com

Stijn Moekaars & Ruben Appermont

TA-BOE!

Stoute liedjes voor lieve kinderen

met illustraties van
Hiky Helmantel

Clavis

Zoek je boekje

Opa staat voor de etalage van de kleine kledingzaak *De regenboog*. Hij wijst naar een houten tafeltje met een klein rood boekje erop. Ernaast ligt een doosje met een rond brilletje erin. 'Dat is nog van mijn opa geweest,' zegt opa tegen zijn kleinzoon Sam, die naast hem staat. De kleine jongen kijkt naar de houten tafel en dan naar zijn opa. 'Wat staat er in dat boekje?' vraagt hij.

'Gedichtjes, jongen,' antwoordt opa, 'maar ook kleine verhaaltjes en hier en daar zelfs een recept van mijn oma.'

Sam zet zijn hand tegen het raam en gluurt naar binnen om alles nog beter te kunnen bekijken. 'Is dat brilletje ook van jouw opa geweest?' wil de jongen weten.

Opa knikt. 'Daar was hij altijd heel voorzichtig mee. Hij wreef eerst over het houten doosje, deed het deksel omhoog en wachtte dan even. Hij snoof eens goed door zijn neus, alsof hij de bril eerst wilde ruiken. Dan nam hij de bril en vouwde de twee brillenpootjes open. Met een doekje wreef hij de brillenglazen schoon en dan zette hij de bril op zijn neus. "Klaar om te schrijven én te blijven," zei hij steeds.'

Sam kijkt opa verbaasd aan. 'Schrijven én blijven? Wat bedoelde hij daarmee?'

Opa wijst naar het boekje in de etalage. 'Dat boekje is bijna honderd jaar oud,' zegt hij.

'Bijna een eeuw,' weet Sam.

Opa lacht. 'Zo is dat. In de verhalen en gedichten kun je lezen wat er lang geleden gebeurde in ons dorp. Het lijkt dan net of je er zelf bij bent.'

Sam knikt. 'Dus hij schreef en als je het na al die jaren leest, is het net of je alles nog een keer meemaakt.'

'Zo is dat,' knikt opa.

Sam tikt tegen de ruit. 'Wat wil ik graag weten wat er in dat boekje staat,' zucht hij.

'Dat kan,' zegt opa.

'O ja?' vraagt Sam verbaasd. 'Maar het ligt dáár ... in de winkel.'

'Ik ken de baas van **De regenboog**,' gaat opa verder. 'Hij heeft mij gevraagd of hij het boekje mocht lenen.'

Sam kijkt opa aan. 'Het is dus van jou?'

'Zo is dat,' antwoordt opa. 'En later geef ik het cadeau aan jou.'

Sam krijgt het helemaal warm. Een boekje van bijna honderd jaar oud. En hij mag dat later hebben.

'Kom,' zegt opa, 'we vragen aan de winkelier of je eens in het boekje mag lezen.'

Even later staat Sam in de etalage. Naast hem staan de baas en opa met een brede glimlach. Met één vinger wrijft Sam over de kaft van het kleine boekje. **Samuels geheugensteuntjes**, staat erop. Sam slaat het boekje open en leest de eerste pagina.

Voor mijn kleinzoon, Samuel junior,
om zijn geheugen op te frissen.
Want wie leest, zal niets missen,
een recept of een gedicht,
een vrolijk liedje of een stadsgezicht.
Zoek je in dit kleine boekje,
weet dan, mijn kind,
dat je tussen de regels door
zoveel meer vrede vindt.

Samuel Van Holt.
december 1919.

'Ik heb je gevonden,' fluistert Sam.

Boek je boekje

Refrein

Boek je boek-je, kijk ik zoek je in de bib of in mijn kast. Boek je boek-je, en ik zie je in de hoog-ste vlag-gen-mast.

Boek je boek-je, kijk ik zoek je in mijn bed in el-ke hoek. Boek je boek-je, en ik lees je, ie-de-reen een boek dat past.

Rap

1, 2. Dm G/D C/D Dm Dm G/D C/D Dm

1. Boek je boek-je rock 'n roll, Boek-je in mijn soep-kas-trol, Boek-je boek-je twist and shout, Boek-je hier voor jong en oud.
2. Boek je boek-je grie-zel-beest Boek je boek-je op ons feest! Boek-je knut-sel knip en plak Boek-je in mijn ach-ter-zak

Dm G/D C/D Dm Dm G/D C/D Dm

Boek-je boek-je in-di-a, Boek-je boek A-me-ri-ka, Boek-je boek in een kas-teel, Boek-je boek op het to-neel.
Boek-je krom en boek-je recht, Boek-je dat heb ik ge-zegd, Boek-je boek-je sprook-jes-bos, Boek-je boek er nu op los.

Rap

3. Dm G/D C/D Dm Dm G/D C/D Dm D.C. al Fine

3. Boek je Te-si-Sa-ma-nun-ga, Boek-je in mijn slip of tan-ga, Boek je boek je in de krant, Boek je boek, dat is ple-zant.

• Boek je boekje •

Tekst:
Stijn Moekaars

Muziek & arrangementen:
Ruben Appermont

Refrein

Boek je boekje, kijk, ik zoek je in de bib of in mijn kast.
Boek je boekje, en ik zie je in de hoogste vlaggenmast.
Boek je boekje, kijk, ik zoek je, in mijn bed, in elke hoek.
Boek je boekje, en ik lees je, iedereen een boek dat past.

Boek je boekje, rock-'n-roll.
Boek je boekje, in mijn soepkastrol.
Boek je boekje, **twist and shout**.
Boekje, hier, voor jong en oud.
Boek je boekje, India.
Boek je boek, Amerika.
Boek je boek, in een kasteel,
Boek je boek, op het toneel.

Refrein

Boek je boekje, griezelseest.
Boek je boekje, op ons feest.
Boekje, knutsel, knip en plak.
Boekje, in m'n achterzak.
Boek je boekje, krom en boekje recht.
Boekje, dat heb ik gezegd.
Boek je boekje, sprookjesbos.
Boek je boek, er nu op los.

Refrein

Boekje **Tesi samanunga**.
Boekje, in mijn slip of tanga.
Boek je boekje, in de krant.
Boek je boek, dat is plezant.

Refrein

Gevaar

Ella: Durf jij?

Lucas: Eh ... eh ... tja ...

Ella: Jij durft niet.

Lucas: Maar jawel, ik durf wel.

Ella: Vooruit dan.

Lucas: Hé, niet duwen. Ik kan het zelf, hoor.

Ella: Dat zie ik, ja! Vind je het zo moeilijk?

Lucas: Als je het zo gemakkelijk vindt, doe het dan zelf.

Ella: Neenee, jij hebt gezegd dat jij het zou doen.

Lucas: Ik weet wel wat ik heb gezegd.

Ella: Waar wacht je dan op?

Lucas: Op het juiste moment.

Ella: **Het juiste moment?** Wanneer is dat?

Lucas: Dat weet ik niet zeker. Daarom wacht ik even.

Ella: Jij wacht tot je een ons weegt.

Lucas: **Een ons weegt?** Wat bedoel je daarmee?

Ella: Dat je het toch nooit zult doen.

Lucas: Jawel, maar, eh ...

Ella: Wat dan?

Lucas: Alleen is dat echt veel moeilijker.

Ella: **Alleen?** Hoezo?

Lucas: Ik alleen, ja, dat is haast onmogelijk.

Ella: Wil je dat ik je help?

Lucas: Als je dat zou willen?

Ella: Ik wist het wel. Kom, geef me je hand.

Lucas: Dank je wel. Dan tel ik?

Ella: Goed. Jij telt af. Van drie tot één.

Lucas: Oké, daar gaan we ... drie ... twee ... een!

Gevaar

- Speel een keer met lucifers,
of met een elektrisch mes.
Gooi wat vuurwerk in een stal,
plaag een meester met wat stress.
Steek een schaar in 't stopcontact,
basket met een bowlingbal.
Föhn je haren in het bad,
lik eens aan een kwal.

Refrein

*Maar allez, wat doe jij raar?
Ken jij niet dit groot gevaar?
Denk eens na voor jij iets doet ...
Ja, het moet!*

Voetbal in een groenteserre,
klop een nietje in uw teen.
Rook wat gras uit uwen tuin,
cowboy spelen als John Wayne.
Vraag eens hond bij de Chinees,
spuw in buurmans bordje soep.
Zaag in de antieke kast,
knip in mama's coupe.

Refrein

Race eens op een racecircuit,
bijt eens in een krokodil.
Poets de tanden van een haai,
knijp in juf haar linkerbil.
Fietsen op de autostrade,
lach het lief uit van je zus.
Spuut een keertje graffiti
op de bus.

Het gevaar ligt op de loer,
grijnst je toe vanaf de koer,
sluipst zo zacht over de vloer.
Weet je 't zeker? **Yes, I'm sure!**
Lieve schatten, dit gevaar,
waar ik u zo graag voor spaar.
Let toch op en op elkaar.
'k Zeg het liefste: **'Au revoir!'**

Refrein

Dit gevaar is zeker echt.
'k Heb het jou genoeg gezegd.
Denk eens na voor jij iets doet ...
Ja, het moet!
Denk eens na voor jij iets doet ...
Ja, het **moet!**
Ja, het ... **moest!**

Walsen

Mama draait heen en weer voor de spiegel.

'Wat vind je van mijn nieuwe outfit?' vraagt ze aan papa.

'Hm,' mompelt hij.

'Wat *hm?*' probeert mama nog een keer. 'Wat vind je van mijn nieuwe outfit?'

'Heel mooi,' zegt papa, terwijl hij verder in zijn boek leest.

'Maar je kijkt helemaal niet,' zucht mama en ze draait heen en weer.

'Toch wel,' zegt papa en hij spiekt over zijn bril. 'Jouw outfit is heel, eh ... heel bijzonder. Waar was het ook weer voor?'

'Voor de danswedstrijd van vanavond,' zegt mama. 'Jullie kwamen toch kijken? **'Vanavond?'** mompelt papa plagend. 'Was er geen voetbal op tv?'

Mama schudt van nee. 'Er is zeker geen voetbal op tv. Jullie komen kijken naar de danswedstrijd.'

Papa legt zijn boek neer. 'Natuurlijk komen we straks kijken naar jouw dansprestatie. Ik ben razend benieuwd.'

'We hebben weken geoefend,' gaat mama verder. 'De meeste dansen lukken wel. Alleen de wals vind ik nog moeilijk.'

Papa springt op. 'Maar die ken ik ook nog, van vroeger. Mevrouw, mag ik deze dans van u?'

Mama lacht. '**Zozo, mijnheer. U wilt met mij walsen?** Dan kan. Maar wel voorzichtig met mijn nieuwe jurk. Ik moet er straks nog mee optreden.'

'Natuurlijk, mevrouw,' zegt papa plechtig. 'U ziet er trouwens beeldig uit in die nieuwe jurk.'

Mama bloost. 'Kom nu maar even walsen, mijnheer Vleier.'

Papa telt: '**Eén-twee-drie, één-twee-drie.**'

Dan zetten ze langzaam een paar stappen in de kamer. 'Dat gaat nog best,' lacht papa.

'Vind ik ook,' knikt mama.

Papa draait wat sneller nu. 'Eén-twee-drie, één-twee-drie,' mompelt hij.

'Niet te snel, mijnheer,' zegt mama. 'Anders gaat u **duizelig** worden.'

'O, maar dat valt best mee,' knikt papa.

Hij begint nog sneller te draaien. En nog sneller.

'Voorzichtig,' zegt mama.

'Natuurlijk,' knikt papa. 'het gaat ... prima ... nogal. Alles draait heel ... soepel ...' Opeens struikelt papa over het tapijt en hij valt achterover.

'Au,' kreunt hij.

'Gaaf het?' zegt mama verschrikt.

'Gaaf wel,' mompelt papa. 'Alleen de kamer blijft ronddraaien. Het lijkt wel of ik in een draaimolen zit.'

'Blijf maar rustig zitten,' sust mama. 'Dan gaat het zo voorbij.'

'Voorbij?' lacht papa. 'Als jij nog een keertje voorbijkomt, gaan we nog eens walsen.'

Mijn moeke zwiert de salsa

Mijn moeke zwiert de salsa (salsa)
als zij salade wast (ja, wast).
En daarna doet ze tango (tango),
met bezems uit de kast.
Mijn moeke danst de polka (polka),
de wals, zo één uit Wenen (niet wenen).
Ze stofzuigt op een chachacha (chachacha)
en swingt dan met haar benen.

Refrein

*Ik weet niet of je hebt gemerkt
dat moeke poetsend danst
(dat moeke poetsend danst).
'Handig toch,' zegt moeke dan,
'als heel het huis zo danst
(als heel het huis zo glanst).'*

Ze huppelt op een vlotte twist (vlotte twist),
als zij de ramen lapt (arrè lap).
De buurman gaapt met open mond
en heeft voor haar geklapt.
Mijn moeke boent de oude kast (oude kwast),
als zij een slowtje slowt (so slow).
Daarachter gluurt een foxtrot (kleine prot),
zij is nog lang niet oud.

Refrein

Ze roept het van de daken:
'I think that I can dance!'
Ze gaat het poetsend maken,
en zwaait al vrolijk naar haar fans.
Ze rock-'n-rollt de hele dag (rock-'n-roll),
er heeft haar iets gebeten (gebeten).
Het moet de dansmicrobe zijn (amai, amai, amai, amai),
en dat heeft zij geweten.

Refrein

Haai en Walvis

Walvis kijkt boos naar beneden. **'Wie heeft dat hier gegooid?'** bromt hij. Op de bodem van de zee liggen wel twintig grote vaten verspreid. Op elk vat staat een grote gele schijf met daar binnenin drie zwarte platen. *Nuclear afval*, staat erboven geschreven.

'Dat ziet er niet goed uit,' zegt Walvis en hij schudt zijn grote kop.
'Wat is dat voor iets?' vraagt Haai, die naast Walvis komt zwemmen.
'Afval,' zegt Walvis kort.

'Afval?' vraagt Haai verbaasd. **'Hier, op onze zeebodem?'**

Wie doet nu zoiets? Wie gooit zijn afval zomaar in de tuin van iemand anders? Dat doe je toch niet?'

'Natuurlijk doe je dat niet,' antwoordt Walvis, 'maar het ligt hier wel. En het komt vandaar.' Walvis wijst met zijn vin naar boven.

Haai draait zijn kop naar omhoog. *'Vandaar?'* Dan is dat afval van ...' Haai zwijgt.

Walvis knikt. '... van de mens,' vult hij aan.

Haai zwaait zijn staart wild heen en weer. *'Afval van de mens?'* Daar zet ik het liefst mijn tanden in! Met een paar zwemslagen hangt hij boven een groot vat. Hij doet zijn muil wijd open. De vlijmscherpe tanden blikkeren in het heldere water.

'Niet doen, Haai!' roept Walvis. 'Niet in het vat bijten!'

Net op tijd houdt Haai in. Verbaasd draait hij zich om. 'Waarom niet?'

'In die vaten zit geen gewoon afval,' antwoordt Walvis. 'Het is nucleair afval. Als dat in het water komt, worden we doodziek.'

Haai kijkt naar de vaten op de zeebodem. 'Dan moeten we iets doen, Walvis. **Dat afval moet hier weg!**'

Walvis knikt. 'Dat afval moet ...'

'... terug naar waar het vandaan komt,' grijnst Haai. 'Ik heb een idee. Heb je dat visnet ergens liggen, dat je onlangs hebt gevonden?'

'Dat heb ik nog, ja. Ga je vis vangen, of zo?'

Haai schudt van nee. 'We gaan geen vis vangen, Walvis. We gaan vaten vangen. Dan bezorgen we dat volle netje terug aan de mensen.'

'Haha,' lacht Walvis, 'dat is een geweldig idee! Geen troep in onze tuin.'

'Zo is dat,' knikt Haai en hij lacht al zijn tanden bloot. 'Ben je er klaar voor, Walvis?'

Walvis steekt zijn staartvin omhoog. 'Ik ben er helemaal klaar mee!'

Walvisziel

Ik woon hier beneden.
Dan in 't donker
dan in 't licht.
Met water lucht en zon
zweef ik in evenwicht.

Dit is mijn zee,
dit is mijn huis.
Hier voel ik dat ik leef.
Hier voel ik: dit is thuis.

Ik dans, ik dein, ik dobber,
ik klief golven.
Een metershoge watersprong
en dan met wier bedolven.

Dit is mijn zee,
dit is mijn huis.
Hier voel ik dat ik leef.
Hier voel ik: dit is thuis.

Tot de mens, de grote moeier,
mijn zee gebruikt
en met nog meer geknoei
er een puinhoop van maakt.

In mijn diepste walvisziel geraakt.
In mijn ziel, mijn ziel gekraakt.

De mens stort hier zijn afval,
vernielt mijn groene zeetuin.
Hij speelt het nucleair,
dicteert autoritair.

In mijn diepste walvisziel geraakt.
In mijn ziel, mijn ziel gekraakt.

Dit is onze zee,
dit is ons huis.
Hier weet je dat ik leef.
Weet: dit is hier onze thuis.

